

Nr 491.

Av herr **Andersson** i Igelboda, *i anledning av Kungl. Maj:ts vid propositionen nr 154 fogade förslag till bestämmelser angående statsbidrag åt sjukkassor.*

I särskild denna dag avgiven motion har jag påyrkat viss ändring av bl. a. 32 § av förslaget till förordning om erkända sjukkassor.

Då jag i anslutning därtill här går att yrka ändring i 4 stycket av förslaget till bestämmelser angående statsbidrag åt sjukkassor, för vilket yrkande jag hänvisar till ovannämnda motion, vill jag även bringa en annan fråga inför utskottets och riksdagens prövning.

I det nu föreliggande förslaget till statsbidragsbestämmelser har Kungl. Maj:t i huvudsak följt de sakkunniga, men i ett betydelsefullt avseende har emellertid gjorts en betydande avvikelse däriifrån. Detta gäller den i 5 punkten andra stycket föreslagna maximeringen av sjukvårdsbidraget. De skäl departementschefen anfört för denna maximering synas mig ej bärande. Någon risk för ett missbruk av sjukvårdsförsäkringen torde knappast kunna föreligga och om verkligen någon medlem skulle vilja missbruka denna rätt till sjukhjälp, synes mig respektive sjukkassa ej ha någon möjlighet att förhindra detta, då ju sjukkassa enligt 21 § i förslaget till förordning om erkända sjukkassor har skyldighet utgiva ersättning till läkarevård vid varje sjukdom, som enligt läkares utsago kräver sådan vård. Det torde i detta sammanhang böra erinras därom, att ett flertal sjukkassor, däribland de flesta större rikssjukkassor, tidigare motsatt sig införande av sjukvårdshjälp som obligatorisk prestation. Då nu rikssjukkassornas representanter gått med på ett obligatoriskt införande av denna försäkringsform, torde de ha gjort detta under den förutsättningen, att ej sjukkassorna ensamma skulle behöva bära den oberäknliga risk som förvisso denna gren av försäkring kommer att medföra särskilt i de glest befolkade delarna av landet, där densamma hitintills är fullständigt oprövad. En maximering av statsbidraget till sjukvårdshjälpen torde även verka därhän, att de flesta sjukkassor komma att dröja i det allra längsta med införande av denna, ur samhällets synpunkt så viktiga gren av sjukförsäkring.

På grund av vad jag här ovan samt i förut omnämnd motion anfört får jag hemställa,

1. att i förslaget till bestämmelser angående statsbidrag åt sjukkassor punkt 4 måtte få följande lydelse:

4. För varje dag erkänd sjukkassa, under tid då antagandet varit gällande, i enlighet med bestämmelserna i förordningen

om erkända sjukkassor utgivit sjukpenning eller moderskapspenning om minst en krona eller bekostat sjukhusvård eller vård å förlossningshem, utgår statsbidrag (sjukdagsbidrag, moderskapsbidrag) med 50 öre. För dag, då sjukpenning eller moderskapspenning utgått jämväl från annan erkänd sjukkassa, utgör dock statsbidraget till varje kassa allenast 25 öre.

Statsbidrag som nu sagts må dock ej beräknas för dag, då medlem uppburit ersättning enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete eller lagen om försäkring för vissa yrkesjukdomar eller enligt gällande bestämmelser om ersättning i anledning av kroppsskada ådragen under militärtjänstgöring.

Sjukdagsbidrag må ej heller beräknas för längre tid än tre år för varje sammanhängande sjuklighetstillstånd. Sjukdomsfall, som inträffar inom nittio dagar från den sista dag, för vilken sjukdagsbidrag utgått, räknas härvid som omedelbar fortsättning av det tidigare sjuklighetstillståndet.

2. att andra stycket i punkt 5 av samma förslag måtte utgå.

Stockholm den 21 mars 1930.

Martin Andersson.